

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 24/04/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 106

Nhờ lòng từ bi của Phật A Di Đà mà phàm phu nghiệp nặng một đời có thể vãng sanh, một việc mà nhiều người tu hành không giải quyết được. Do đó, thiên Kinh Vạn Luận đều dạy bảo chúng ta quay về chuyên niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Pháp niệm Phật siêu việt hơn các pháp môn khác do người niệm Phật có bốn nguyện, công đức của Phật A Di Đà nhiếp thọ. Tuy nhiên, phàm phu không hiểu sự thật này nên không buông xả vẫn hướng tâm ra bên ngoài.

Hòa Thượng nói: ***“Phật pháp có tám vạn bốn ngàn pháp môn. Mỗi pháp môn đều rất thù thắng. Thế nhưng người niệm Phật có bốn nguyện, công đức của Phật A Di Đà nhiếp thọ cho nên pháp niệm Phật siêu việt hơn tất cả các pháp môn khác. Khi chúng ta niệm A Di Đà Phật thì A Di Đà Phật cũng đang nhớ đến chúng ta”***.

Hòa Thượng nhắc đến tám vạn bốn ngàn pháp môn là ý muốn nói Phật pháp có rất nhiều pháp môn. Pháp môn Tịnh Độ vừa có tự lực của hành giả vừa có tha lực của Phật A Di Đà còn các pháp môn khác chỉ có tự lực. Trên Kinh, Đức Thích Ca Mâu Ni Phật đã giới thiệu 48 đại nguyện của Đức Phật A Di Đà trong đó khẳng định nếu có chúng sanh niệm danh hiệu Ngài thì Ngài sẽ tiếp nhận.

Hòa Thượng khẳng định khi chúng ta niệm ***A Di Đà Phật*** thì ***A Di Đà Phật*** cũng đang nhớ đến chúng ta. Danh từ, thuật ngữ, lời nói có thể làm người ta hiểu lầm rằng Phật A Di Đà mà nhớ nghĩ đến chúng sanh thì Ngài còn vọng niệm. Nhưng chúng ta nên biết rằng chúng sanh nào khởi niệm tương ứng với bốn nguyện của Ngài là đã hòa nhập với biển nguyện của Ngài nên sẽ nhận được sự gia trì, được Phật quang phổ chiếu. Giống như những chiếc máy bộ đàm có cùng tần số có thể kết nối với nhau. Hay người ta có thể nói chuyện với nhau qua những chiếc điện thoại có cùng sóng từ một hoặc nhiều nhà mạng.

Hòa Thượng nói: ***“Phàm phu trí tuệ cạn, vọng tưởng nhiều, không hiểu rõ được chân tướng sự thật này, cho nên không thể buông xả được, vẫn luôn mơ hồ mờ昧, hướng ra bên ngoài tâm mình để tìm cầu. Trên thực tế, một câu A Di Đà Phật đã đầy đủ, đã viên mãn trí tuệ và phước đức.”***

Có người niệm cả đời mà không thấy trí tuệ hay phước đức nên họ mất niềm tin. Khi chúng ta niệm Phật thì tâm chúng ta nhớ đến Phật hay đến vọng tưởng? Niệm Phật mà vẫn vướng vào buồn vui, yêu ghét, giận hờn, hơn thua, tốt xấu thì niệm cả đời cũng

không khai mở được trí tuệ, tích được phước báu. Muốn tương ứng với Phật phải niệm từ tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi.

Nếu làm được như Hòa Thượng Hải Hiền thì chúng ta sẽ thành tựu được như Ngài. Ngài cả đời chỉ niệm một câu **A Di Đà Phật**, mọi công việc khác Ngài làm hết sức trong bổn phận mà không vướng bận trong tâm. Cho nên Ngài tự tại vắng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Khoa học cũng không thể chứng minh được tại sao thân thể của Ngài không bị hoại. Có thể nói sức định của người niệm **A Di Đà Phật** không phải là thấp. Hòa Thượng Hải Hiền nhờ niệm Phật đã đưa thân vật chất dễ hư hoại của mình thành thân kim cương bất hoại. Vậy mà người ta vẫn chê pháp niệm Phật là thấp, là của ông già, bà lão.

Hòa Thượng thường nhắc chỉ cần một câu **A Di Đà Phật** niệm đến cùng mà không cần thêm một danh hiệu Phật hay chú nào khác. Các Tổ sư Đại đức cũng từng yêu cầu hành giả niệm Phật không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn. Khi đang bất an, chúng ta lại niệm Bồ Tát Quan Âm; khi thấy mình có bệnh, chúng ta lại niệm Phật Dược Sư. Như vậy trên tổng cương lĩnh tu học Tịnh Độ, người như thế đã rơi vào trạng thái hoài nghi, xen tạp và gián đoạn. Cho nên nếu khuyên người niệm Phật theo cách đó là điều không nên, tạo nhân quả xấu cho chính mình.

Hòa Thượng trích lời Phật nói trên Kinh Đại Tập rằng một câu **A Di Đà Phật** là đại thân chú, là đại minh chú, là tổng trì các loại chú. Chúng ta chỉ cần dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi mà giữ niệm **A Di Đà Phật** thì tâm chúng ta sẽ không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn, sẽ có sức định. Sức định càng cao như Hòa Thượng Hải Hiền thì lưu lại toàn thân xá lợi.

Có những người biết việc này thì lý giải rằng trong vô số người, có những người có cơ địa đặc biệt. Vậy hãy tự xét xem, cơ địa đó tại sao không ở trên thân một người bình thường mà ở trên thân một vị Hòa Thượng 90 năm niệm Phật? Cả đời hành pháp của Ngài đã biểu pháp cho chúng sanh. Ngài chân thành, chất phác, yêu lao động, làm mọi việc phục vụ người khác mà trong lòng chỉ một câu **A Di Đà Phật**.

Ngài tự tại vắng sanh, thân thể rất mềm mại, được tắm liệm trong một cái chum theo phong tục vùng đó. Thân thể chúng ta 70% là nước cho nên khi không còn sự sống, các tế bào sẽ tan rã, nước rất nhiều, quần áo cũng bị phân hủy. Tuy nhiên, sau sáu năm 100 ngày, mọi người bàng hoàng vì thân thể, quần áo của Ngài còn nguyên vẹn. Ngài lưu toàn thân xá lợi. Ở Việt Nam chúng ta có hai vị lưu toàn thân xá lợi là thiền sư Vũ Khắc Minh và thiền sư Vũ Khắc Trường.

Cho nên một câu **A Di Đà Phật** đã đầy đủ phước đức trí tuệ mà sao chúng ta không tin. Đây là lời nói của Hòa Thượng thì không thể không tin vì cả đời Hòa Thượng cũng chỉ một câu **A Di Đà Phật** niệm đến cùng.

Hòa Thượng nói: “*Ngay trong đời này, chúng ta có thể giải quyết nhanh gọn vấn đề mà vô thủy kiếp đến nay chúng ta chưa có cách gì để thực hiện. Đó là một đời đến Thế Giới Cực Lạc. Nhiều vị Bồ Tát, A La Hán cần khổ tu hành thời gian dài cũng chưa làm được. Nhờ vào Đại Từ Đại Bi của Phật A Di Đà mà phàm phu nghiệp chướng chúng ta, ngay trong đời này, lập tức có thể giải quyết được việc mà nhiều người tu hành không làm được*”.

Qua các bộ sách Cao Tăng Truyện, Cư Sĩ Truyện chúng ta có thể thấy phàm phu nghiệp chướng đã thành tựu ngay trong một đời, lưu lại kỳ tích vãng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền, một lão nông không biết chữ, không giảng Kinh thuyết Pháp mà chỉ biết niệm một câu **A Di Đà Phật** đã vãng sanh lưu toàn thân xá lợi. Có lần ngài còn bị người thu tiền điện tát vì nghĩ Ngài là một ông già ngớ ngẩn khi hỏi “*Vì sao tiền điện tháng này cao thế?*” Người đó không hề biết trước mặt họ là một vị Bồ Tát.

Nhờ Đại từ Đại bi của Phật A Di Đà mà chúng sanh nghiệp chướng có thể siêu vượt được sự tu hành của bao nhiêu Bồ Tát, A La Hán để một đời có thể vãng sanh. Vãng sanh thì nhất định sẽ thẳng tiến đến thành Phật.

Hòa Thượng nói: “*Thiên Kinh vạn Luận nơi nơi đều dạy bảo, khuyến khích chúng ta quay về với việc chuyên tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ*”. Trong Đại Tạng Kinh có hơn 200 bộ Kinh mà Đức Thích Ca Mâu Ni Phật nhắc đến Tịnh Độ và Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Ngày nay chúng sanh dám cho rằng Tịnh Độ là ngụy tạo. Vậy ai nói như thế là đã “*phi báng Phật*”.

Bao đời Tổ sư Đại đức tu pháp niệm Phật đã thành tựu, mà có người cho rằng pháp niệm Phật là ngụy tạo thì người này đã “*phi báng Pháp*”. Gần đây, Giáo hội Phật giáo Việt Nam suy tôn Hòa Thượng Thích Trí Tịnh là sơ tổ Tịnh Độ Việt Nam. Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật vãng sanh lưu toàn thân xá lợi. Các ngài là những vị tăng tu hành Tịnh Độ thành tựu. Vậy những người nói Tịnh Độ là ngụy tạo thì người này đang “*phi báng Tăng*”.

Trong bài học trước, Hòa Thượng nói chúng sanh chúng ta ngoài tội ngũ nghịch chưa phạm thì các tội khác đều đã phạm hết rồi. Cho nên dù không vào “*Địa Ngục, Ngã Quỷ, Súc Sanh*” thì cũng không thoát khỏi sáu cõi luân hồi. Pháp Tịnh Độ do Phật thuyết giảng và người tu theo pháp Tịnh Độ như lời Phật dạy đều có thành tựu, vậy nên chúng sanh nào vô tình, vì thiếu hiểu biết mà đã chê bai pháp đó thì đã phạm phải tội ngũ nghịch, hủy báng Phật, Pháp, Tăng - Tam Bảo. Chỉ nghĩ đến điều này đã thấy chúng sanh tạo nghiệp quá lớn.

Hoặc có những người lâu nay niệm Phật không thành tựu, niệm Phật mà tâm luôn bất an nên cho rằng pháp tu này không linh nghiệm. Họ luôn vọng tưởng, luôn hướng ra bên ngoài tìm cầu nên lên mạng nghe hết người này đến người khác. Nghe một hồi

thì tín tâm càng ngày càng lệch lạc, bị dẫn xa rời pháp tu của mình, trở lại sanh tâm phi báng Tịnh Độ.

Trong việc học Phật pháp, chúng tôi khuyên mọi người, cố gắng tiếp cận Chánh pháp vì một khi rơi vào Tà pháp thì khó lòng quay đầu. Chúng ta dù nghèo khổ, thiếu cơm áo mà có Chánh khí thì vẫn hạnh phúc. Người sống giàu sang phú quý mà “*Tà tri Tà kiến*” thì làm khổ mình, khổ Cha Mẹ và khiến tổ tiên ông bà nhiều đời xấu hổ.

Hôm trước một thanh niên rơi vào Tà pháp sau đó anh ta bị xa thải. Anh ta tìm mọi nơi trong đó có tìm đến chúng ta. Anh ta cũng tham gia Đại Lễ Tri Ân Cha Mẹ và Vợ Chồng, đến thăm các trường và chứng kiến mọi việc chúng ta làm. Tuy nhiên, trước khi rời đi, anh ta vẫn không quên dùng chiêu trò ma quái để gạt tiền. Người như thế rất đáng thương, biết đến bao giờ mới tìm về Chánh pháp.

Đó là người không biết sợ nhân quả vì họ được tiếp cận Phật pháp một cách sai lầm, lợi dụng Phật pháp để lừa người. Tiếp cận “*Chánh tri Chánh kiến*”, tiếp cận Phật pháp chân chánh là điều vô cùng quan trọng. Dù bao giờ chủ quan mà tiếp cận “*Tà tri Tà kiến*” thì uổng phí một cuộc đời, muốn quay đầu thì không có cơ hội.

Chúng tôi nhận ra điều này nên mấy mươi năm qua đều chỉ đọc và phiên dịch các bài pháp của Hòa Thượng Tịnh Không. Dù các vị Thầy khác rất tuyệt vời, có những thành tựu sở đắc riêng nhưng bản thân chúng tôi đã theo một vị Thầy nào thì trọn đời chỉ theo một vị Thầy đó. Ngài Lý Bình Nam từng nói: “*Xưa nay Tổ sư Đại đức chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ, ngày nay ta đi theo mà có vào địa ngục thì cũng xin tình nguyện*”.

Tu theo Tịnh Độ đâu có vào địa ngục mà lời nói này của Ngài là muốn xác quyết đối với Tịnh Độ. Tịnh Độ mà chúng ta đang theo học là “*Tịnh Độ Thuần Chánh*” có sự truyền thừa chánh mạch, đến chúng ta là đời thứ tư. Chúng ta theo học Hòa Thượng Tịnh Không, Hòa Thượng được truyền dạy từ Ngài Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam được truyền thừa từ Ngài Ấn Quang Đại Sư, Tổ thứ 13 của Tịnh Độ tông. Cho nên chúng ta vững niềm tin này để tu tập.

Các pháp tu khác mà Phật nói ra đều thù thắng, đều giúp chúng sanh giác ngộ giải thoát nhưng trong thời kỳ Mạt pháp, chỉ có pháp Tịnh Độ mới giúp chúng sanh phàm phu đầy nghiệp chướng một đời ổn định, dễ dàng thẳng đến vãng sanh. Cho nên Hòa Thượng mới nói thiên Kinh Vạn Luận nơi nơi đều dẫn chúng ta về Tịnh Độ, đều khuyên bảo chúng ta chuyên tinh niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.

Hòa Thượng Hải Hiền đã niệm Phật tự tại vãng sanh lưu toàn thân xá lợi và Hòa Thượng Tịnh Không đã dùng cả đời hành pháp để chứng minh cho chúng ta thấy kết quả tu hành. Chúng ta không đủ niềm tin xác quyết đối với Tịnh Độ là do phước mỏng nghiệp dày.

Trong quá trình tu hành, mỗi hành giả thường gặp ma chướng. Ma chướng chính là oan gia trái chủ nhiều đời đến nhiều loạn việc tu hành và làm thiện của mình. Nếu chúng ta tu học các pháp môn khác, theo Hòa Thượng, khi gặp oan gia trái chủ thì chúng ta rất khó mà tránh được. Riêng pháp môn Tịnh Độ, chỉ cần hành giả phát tâm niệm Phật thì quang minh của Phật A Di Đà sẽ phổ chiếu khiến yêu ma quỷ quái đều tránh xa. Nhờ đó việc tu hành của hành giả mới được yên ổn.

Muốn không bị nhiễu loạn bởi ma chướng, người niệm Phật tâm tâm niệm niệm phải ở nơi đạo. Đạo chính là **A Di Đà Phật**, là Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Suy xét cho kỹ, vì sao chúng ta bị nhiễu loạn? Vì chúng ta xa lìa chánh niệm, rơi vào vọng niệm, rơi vào tập khí phiền não của mình. Bên trong động niệm bên ngoài có cảm dỗ nên sẽ bị chướng ngại, nhiễu loạn.

Chúng sanh chúng ta trôi lăn trong sanh tử từ vô lượng kiếp đến nay khổ không nói ra lời. Chúng ta cũng đã từng học Phật và tu pháp môn niệm Phật, thế nhưng vẫn là chấp trước, vẫn là không thể buông xả cho nên công phu không có lực do đó cho đến ngày nay vẫn đang ở trong sáu cõi luân hồi. Nếu đời này chúng sanh chúng ta vẫn tiếp tục xem nhẹ việc liễu thoát sanh tử thì sẽ vẫn tiếp tục trầm luân trong sanh tử.

Phật Bồ Tát không thể cứu giúp chúng ta, các Ngài chỉ nhắc nhở, còn sự dụng công là ở nơi chính mình phải nỗ lực. Có người cho rằng phải nhờ đấng bề trên nào đó giúp đỡ thì đó là việc không thể tin. Hằng ngày chúng ta có thể quán sát một đứa nhỏ lớn lên sẽ học lần lượt từ mẫu giáo, tiểu học, cấp 1,2,3 rồi đại học. Chúng không thể tự nhiên mà có được kiến thức. Bản thân chúng ta trong quá trình tu học không thể ỷ lại và nương nhờ ai đó. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, không tu không đắc./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!